

Olv.: Iz 50,4-7 – Fil 2,6-11 – Lk 23,1-49
Az Úr szenvedésének vasárnapja

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Minden nap átéljük Jézus halálát. Átéljük akkor, amikor meghal valaki, aki nagyon közel van hozzánk. Átéljük akkor, amikor csalódunk valakiben. Átéljük akkor, amikor nem sikerülnek terveink, elgondolásaink. Ezekben Isten végtelen nagy ajándéka nyilatkozik meg, mert – ahogy erről elméltünk az elmúlt vasárnap, - az Isten nem igazságot szolgáltat, hanem szeretet. Jaj nekünk, ha Isten igazságszolgáltatása alá esnénk, mint ahogy szenvedünk a világban is attól, amikor igazságot emlegetnek és úgymond igazságot szolgáltatnak.

Mi az igazság és van-e igazságszolgáltatás? Mekkora lehetőség, hogy tanulhatunk az Istentől, tanuljuk meg, mit jelent megbocsátani, mert minden egyes megbocsátás feltámadás. Minden egyes megbocsátás új lehetőség. Életünk nemcsak tévedéseink, bűneink története, hanem a megbocsátásoknak is a története. Boldog ember az, akinek megbocsátanak. A mai napon ez az üzenet kopogtat a szívünkön. Ez a fajta gondolkodásmód, ez a fajta szellemiség kér bebocsátást, hogy béke legyen mindegyikünk szívében és a világban.

Bevezetés a szenvedéstörténethez.

Kedves Testvérek! Ma meghallgatjuk és elimádkozzuk Jézus szenvedéstörténetét. Isten közös történetet gondolt el velünk emberekkel. Szövetségeseként fordul felénk az Isten. Csodálatos ez a közös történet. Úgy kezdődik, hogy Isten szabaddá teszi az ő népét, mert szövetségben lenni egymással csak szabadságban lehet. Úgy folytatódik ez a történet, hogy Jézus minden embert megvált, elveszi bűneink terhét, mert új szövetségben akar lenni az Isten minden emberrel és ez csak szabad emberek esetében lehetséges. Ezen az idei nagyhéten külön is gondoljunk erre. Úgy tűnik, hogy valamifajta új kezdődik. Mintha az emberek kezdenék belátni, hogy az emberi történetnek nincs értelme Isten nélkül. Az emberi történelem zsákutcába jutott Isten nélkül.

Mekkora lehetőség, hogy ahhoz az Istenhez tartozunk, aki szeret!

Mekkora lehetőség az, hogy valakinek azt mondják, hogy fontos vagy nekem!

Mekkora vágyat teljesít be az Isten azzal,
hogy mindegyikünknek azt mondja: szeretlek!

Ez az új történet, a szeretet története.

Ez akkor is igaz, ha mi magunk oly sokszor elutasítjuk ezt a szeretetet, mégis hiszünk abban, hogy Isten segítségével többre vagyunk képesek, még arra is, hogy egymást szeressük. Isten és ember közös története erről szól.

Következik Urunk szenvedéstörténete szent Lukács szerint.

Imaszándék a Mi Atyához

Kedves Testvérek!

Az Isten nélküli világban tombol az ember egyéni érdekérvényesítése és az emberi hatalomvágy hatalmába kerít sokakat. Ennek az a következménye, hogy a gyűlölet mérgezi a mindennapokat. Imádkozzunk ezen az idei virágvasárnapon azért, hogy Isten meghatározó jelenléte gyógyítsa meg az egyesek életét és a közösségek életét is.

Mi Atyánk...

Könyörögjünk

Mennyei eledellel tápláltál minket Istenünk, könyörögve kérünk, hogy akik szent Fiad halálából már biztosan remélhetjük azt, amiben hiszünk, feltámadásának erejéből eljuthassunk oda, ahová törekszünk Krisztus, a mi Urunk által.

+ ***A M E N*** +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek!

Ezzel a mai nappal elkezdődik a nagyhét, azoknak a titkoknak ünneplése, amelyek jó lenne, ha valóban meghatároznák az életünket. Valamilyen fajta ihletettséget, belső tüzet adhatnak nekünk ezeknek a nagy napoknak titkai. Szeretném, ha érintené lelkünket ez a nagy ünnep. A legfontosabb kérdések kerülnek elő ezeken a napokon, amik életünket meghatározhatják. Igyekezünk mindig bensőségesen ünnepelni. Egészen más egy ilyen piciny templomban, mint egy hatalmas nagy bazilikában. Annak is meg van a varázsa, ennek is. Szeretettel hívom a Testvéreket erre az ünneplésre.

A mai történésnek, a keresztnak lelki átélése után jó lenne, ha az fogalmazódna meg bennünk: Nem Barabás, hanem Jézus! Jézust azzal vádolták, hogy Isten Fiának mondta magát, ez volt a bűne. Ugyanakkor a zsidók az Isten Fiától várták az életük megoldását. Barabás ezt jelenti: bar a héberben a fiú, az abás: az atya, az atya fia. Barabás ezt jelenti: az atya fia. Amikor a zsidók őt választották, akkor a két Isten Fiát állították egymással szembe. A zsidóknak ez a Barabás, az atya fia szimpatikusabb volt, mert ez egy lázadó, aki föllázadt a rómaiak ellen és azt várták tőle a zsidók, hogy majd ő fegyvert ragad, nagy sereget toboroz és legyőzik a rómaiakat. Ő kell nekünk, nem az a másik Isten Fia, aki állandóan a békességről beszélt. Mi válasszuk inkább ezt az Isten Fiát és nem a másikat. Mai ünneplésünkről ezzel a döntéssel a szívünkben menjünk el.

+ ***Á L D Á S*** +